Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 11 Ožujak 2002 11:19

Na ovim je stranicama bilo više puta pisano glede privatizacije Croatia osiguranja. Više se je puta isticalo kako je privatizacija Croatia osiguranja konceptualni problem. Sekundarno je pitanje veličina iznosa deviznih sredstava koji će se pribaviti temeljem prodaje ove relevantne financijske institucije.

Kao što čitatelji ovih stranica znaju, autor ovih redaka je u više navrata ukazivao na tragediju koja je zadesila Hrvatsku temeljem internacionalizacije hrvatskih financijskih institucija. U tim napisima, ne jednom, je bilo istaknuto da «posljednja linija odbrane» hrvatskog suvereniteta znači model privatizacije Croatia osiguranja. Kako se finalizira igra glede privatizacije posljednje značajne nacionalne financijske institucije ovom prilikom ću podsjetiti na posljedice o kojima sam pisao.

Internacionalizacija hrvatskih banaka je pokazala da se nije ništa dobrog Hrvatskoj dogodilo. Pokazalo se je da prepuštanje financijske industrije inozemnim vlasnicima znači neuporedivo više od pukog prenošenja vlasništva na strane investitore. Pokazalo se da prepuštanje nacionalne financijske industrije znači i prepuštanje dijela privrednog suvereniteta na inozemne vlasnike koji tu svoju moć, razumljivo, koriste sukladno svojim interesima. Do sada smo imali prilike vidjeti da je u sukobu inoozemnih banaka i države pobjeda redovito pripadala inozemnim banka. Investicijski fondovi su uglavnom u vlasništvu tih «domaćih banaka». Drugi stup mirovinskog osiguranja slijedi već naznačeni scenarij. Ostaje Croatia osiguranje. Sudbina Croatia osiguranja nije sudbina jedne tvrtke. To je sudbina hrvatske države.

Naime, ukoliko vlasnikom Croatia osiguranja postane neka ugledna financijska institucija mora se očekivati značajno (samo kratkotrajno) smanjenje cijena osiguravateljnih usluga kako bi se male i nezavisne osiguravateljne tvrtke eliminiralo sa osiguravateljnog tržišta. To se je dogodilo u bankarskom sistemu. Upravo smo svjedoci bolne spoznaje svih relevatnih faktora kako Hrvatska nema svoje bankarske instutucije koja bi pokrenula i realizirala strategiju razvoja. Sada je vidljivo što znači odnos ukupnih i marginalnih troškova. Da ne duljim internacionalizacija Croatia osiguranja putem neke financijske industrije znači stvaranje oligopola (možda i monopola?) u osiguravateljnoj industriji.

Spremnost Kaptola da postane vlasnikom Croatia osiguranja daje šansu da se sačuva tržišna utakmica u osiguravateljnom poslu. U tom smislu je bitno tko će pored Kaptola ući u cjelokupnu priču. Bilo bi dobro u razgovorima sa Kaptolom ovu činjenicu imati u vidu. Ovo racionalizirajući cjelu priču znači da bi kaptolu valjalo staviti do znanja da je u borbi za hrvatski ekonomski suverenitet od presudnog značaja stvaranje nacionalne financijske institucije. Vjerojatno bi Kaptol pozitivno odgovorio na iznesenu potrebu hrvatske države ukoliko se dadu potrebne garancije da će se Croatia osiguranje, sutra, ponašati kao nezavisna financijska institucija sukaldno politici price leadera a ne kao izvršni organ eutanazije ostalih osiguravateljnih tvrtki. Ulazak Kaptola u financijsku industriju valja pozdraviti jer nije za očekivati da bi on zlorabio svoj položaj. Hrvatski građani koji su najvećim djelom vjernici bitan su «osigurač» i korektor eventualnom monopolnom ponašanju Croatia osiguranja. U tu priču bilo bi dobro uključiti i dio hrvatskih poduzentika koji su pokazali interes za Croatia osiguranje. Upravo takav scenarij saugeriram hrvatskoj Vladi. Takav scenarij jest dobitak za hrvatske građane i budućnost

Hrvatske.